

Znate li što je Valerijanov memorandum!?

Objavljeno 24/06/2019 Objavio: A. Majic

Valerijanov memorandum je dokument Srpske Pravoslavne Crkve izdan 24. lipnja 1941. godine, kao potpora i propagandna poluga Dokumentu Stevana Moljevića „Homogena Srbija“, koji je zahtijevao uspostavu Velike Srbije izvršenjem genocida nad Hrvatima.

Valerijanov memorandum su predstavnici Srpske Pravoslavne Crkve predali njemačkim vlastima u Beogradu, te ga raširili kao laž po svijetu. Laž je tolika da su tvrdili da je već u lipnju 1941., u manje od dva mjeseca i prije bilo kakvih logora, u NDH ubijeno više od 100.000 Srba. A u rujnu 1941. taj službeni broj ubijenih Srba koji je SPC širila svijetom bio već i od 300.000 žrtava!

„Takva sramotna laž ostala je nad Hrvatima do dana današnjega“ (Stjepan Lozo)

Više od 15 godina splitski povjesničar **Stjepan Lozo** radio je na prikupljanju građe za knjigu „Ideologija i propaganda velikosrpskoga genocida nad Hrvatima – projekt ‘Homogena Srbija’ 1941.“ kojom razotkriva kako su Srbi izvršili genocid nad Hrvatima, a onda svoje žrtve optužili za zločin nad njima!, piše Slobodna Dalmacija.

P: Tvrđite da su etnici i partizani izvršili genocid nad Hrvatima, a onda su upregli sva propagandna oružja da Hrvate optuže za genocid?

O: Još gore od toga. Oklevetali su Hrvate za genocid nad Srbima preventivnom propagandom, s predumišljajem, već u lipnju 1941. godine, a onda počinili genocid nad Hrvatima.

Nakon šoka koji je u velikosrpskim redovima uslijedio uspostavom NDH 10. travnja 1941. godine, ne i komunisti, jer oni tada nisu bili na suprotnoj strani od ustaša, uslijedilo je konsolidiranje velikosrpskih redova. Već u lipnju 1941. godine velikosrpske snage imaju oblikovanu viziju i platformu daljnjeg djelovanja: **stvoriti Veliku Srbiju provedbom općeg genocida nad Hrvatima koje prethodno treba snažno oklevetati.**

Tako krajem lipnja 1941. godine nastaju dva ključna dokumenta: "Homogena Srbija" Stevana Moljevića, i "Valerijanov memorandum" Srpske Pravoslavne Crkve. "Homogena Srbija" je projekt, ono što treba napraviti, a to je stvoriti Veliku Srbiju i izvršiti opći genocid nad Hrvatima, dok je "Valerijanov memorandum" propagandna poluga za izvršenje takvog projekta.

P: "Valerijanov memorandum" široj javnosti u Hrvatskoj nije poznat. Što je to zapravo i zašto je to važno?

O: Srpska pravoslavna Crkva izravno stoji iza besramne klevete Hrvata za genocid nad Srbima, te istodobno provedbe genocida nad Hrvatima već od lipnja 1941. godine. "Valerijanovim memorandumom" treba mahati, i to pred nosom mnogih ignoranata koji s dozom apartheida i velikim neznanjem gledaju na Hrvate i njihove probleme. Od, primjerice, Carla Bildta i Efraima Zuroffa, do ovih moralnih jadnika i neznalica s domaćeg hrvatskog terena. A svakako da bi trebalo mahati i pred nosom rimskog biskupa **Bergoglia**, da ne govorimo o nosu njegove braće u vjeri i biskupstvu od **Porfirija** do **Irineja** iz Srpske pravoslavne Crkve.

"Valerijanov memorandum" je službeni dokument Srpske Pravoslavne Crkve i predan njemačkim vojnim vlastima u Beogradu, a potom kao kleveta Hrvata raširen po cijelom svijetu. Memorandum je već u prvoj verziji od 24. lipnja 1941. godine oklevetao Hrvate za ubijanje **više od 100.000 Srba**. Druga verzija, plasirana najkasnije 8. kolovoza, klevetala Hrvate za ubijanje **čak 180.000**, a do rujna se već izlazilo s brojem **od 300.000 pobijenih Srba u NDH**, što je kasnije još uvećavano. Takve strašne klevete koje nemaju gotovo nikakve veze sa stvarnošću, ni 1 %, u knjizi to dokazujem, odaslane su izvan zemlje i snažnom propagandom velikosrpske mreže širene po cijelom svijetu.

Takva sramotna laž ostala je nad Hrvatima do dana današnjega.

O kakvoj se propagandi i lažima radi može se vidjeti iz tvrdnji da su već u ljetu 1941. godine, primjerice, **svi Srbi u kotarevima Imotski, Gospić, Glina, Grahovo, Korenica, Gračac, i nizu drugih, pobijeni i istrijebljeni.**

Riječ je o potpunim izmišljotinama što se lako može vidjeti i iz popisa stanovništva 1948. godine. Primjer nastranosti i dijabolnosti takve propagande slučaj je kotara Lapac, **pri čemu SPC klevetala Hrvate da su istrijebili Srbe, dok je istina izravno suprotna, Srbi su gotovo potpuno istrijebili Hrvate.**

Izravna posljedica "Valerijanovog memoranduma" bio je pad vlade generala **Simovića** u Londonu i crnorukaško preuzimanje izbjegličke vlade te dovođenje **Draže Mihailovića** za ministra vojske, jednog od najvornijih europskih zločinaca. U danima kada SPC plasira prvu verziju "Valerijanovog memoranduma", 23. lipnja 1941. počinje srpska pobuna u NDH. U isto vrijeme u Hercegovini masovno stradavaju nedužni Hrvati, a na "srpski Vidovdan", 28. lipnja 1941. Srbi čine i prvi genocidni zločin uopće na prostoru NDH. Pod vodstvom pravoslavnog popa Radojice Perišića vrše pokolj svega živega stanovništva u Avtovcu, uključivo žene i djecu, te uništavaju čitavo naselje. Tako su Srbi počinili genocid nad Hrvatima uz istodobnu klevetu Hrvata za genocid nad Srbima. Sada ta propaganda izgleda sasvim prozirna, no nije bilo lako doći do ovakve rekonstrukcije i saznanja.

P: O projektu "Homogena Srbija" 1941. ne govori se u školskim udžbenicima, a ne pamtim ni da je ikad spomenut u vrijeme obrazovanja u bivšoj državi. A vidim da je riječ o projektu Velike Srbije i granicama koje su Srbi pokušavali ostvariti i 1991. napadom na Hrvatsku...

O: Upravo tako. Taj je projekt dugo vremena bio potpuno prešućen, dok je hrvatska strana istodobno bila stigmatizirana i progonjena i za relativno sasvim bezazleno optuživanje. **Hrvatska strana nikada nije izradila jedan takav dokument genocidnog i osvajačkog karaktera kao što je "Homogena Srbija"**. Najviši velikosrpski interes bio je i jest da projekt "Homogena Srbija" ostane u sjeni. I to je

jedan od razloga zbog kojih su Hrvati goloruki ušli pod novu velikosrpsku agresiju i ponovno pretrpjeli seriju genocidnih zločina od 1990. do 1995

P: Prolistavaju i knjigu koja je doista opsežna, da se zaključi kako je Srbima obnova Jugoslavije 1945. bila nužna kako bi zataškali dotadašnje zločine i dokraj ili Hrvate koji su, po njihovoj propagandi, ionako, genocidni? Jesam li dobro zapazila taj detalj?

O: Svaka Jugoslavija je zamrznuti konflikt i perspektivno neodrživ projekt. Ona, dakle, može poslužiti Hrvatima za okupljanje svoga etničkog i povijesnog prostora, može Srbima za pokušaj stvaranja Velike Srbije, a može i nekim bosanskim Muslimanima za inauguriranje nacije i osvajanje prostora nepoznate veličine na štetu najprije starosjedilaca Hrvata, a onda i Srba i Crnogoraca. Malobrojni jugoslavenski nacionalisti ne mogu se prepoznati kao povijesni subjekt, prije kao sredstvo. Obje Jugoslavije nastale su nakon ratova. Međunarodne sile probleme ovoga prostora ne mogu razriješiti, a ni jedna nema potpunu prevagu, pa postupaju linijom odgode i prikrivanja problema

(...)

P: Kako se u sve to uklapaju srpske teze o ustancima i antifašizmu?

O: Pitanje srpskih pobuna, "ustanaka", ključno je u NDH 1941. godine, a nedovoljno je poznato ili krivotvoreno. Zbog boljeg razumijevanja šire prikazujem uspostavu Banovine Hrvatske u Kraljevini Jugoslaviji 1939. godine. Ona je nastala mirnim putem uz suglasnost i ključnim imbenikima međunarodne scene.

Nisu je uspostavili ni fašisti ni nacisti i nisu je vodili ni Pavelić ni ustaše. Pa ipak je i na takvu demokratsku Hrvatsku organiziran pokret "Srbi na okup", koji se pretvorio u pravu prijetnju oružane pobune.

Vojska je već do 1941. godine izišla na ekstremne srpske pozicije, to je ukinula i SPC, to je ukinulo i Srpski kulturni klub, a Srbi su snažno razvijali i dvije paravojne organizacije civila, etništvo i sokolaštvo, koje su bile ekstremno indoktrinirane, naoružavane i vojno obučavane. Sve to ukazuje da bi do oružanog okršaja Hrvata i Srba došlo i u Kraljevini Jugoslaviji i da se nije dogodio napad sila Osovine.

Već je i **Maček** imao silnih problema s otvorenim etništvom, tako da je u cilju obrane Banovine poduzeo i represivne mjere.

Po raspadu Jugoslavije, **Hrvati su nastavili osnovno konstituiranje države, sada NDH, a Srbi su nastavili pobunjeni ko gibanje i prenijeli ga s Banovine na NDH.** Već u svibnju oni pokušavaju pokrenuti "Jurjevdansku" pobunu ("Jurjevdansku"), no ona ne dobiva šire razmjere. Od kraja lipnja 1941. godine krenuli su u širu "Vidovdansku" pobunu, posebno u istočnoj Hercegovini. Krajem srpnja nastavljaju s "Ilindanskom" pobunom i širenjem oružane agresije pri čemu dolaze daljnje masovne zločine genocidnih razmjera nad Hrvatima.

Srbi "ustanke" nisu dizali spontano, zbog nekakvih ustaških zločina, niti to ima ikakve veze s antifašizmom, već planirano i organizirano, sa svojom ideologijom, ikonografijom i ciljevima, nošeni protuhrvatskom mržnjom i strastima.

To se s fascinantnom sličnošću ponavlja i 1990., odnosno 1991. godine.
(...)

Cijeli intervju Stjepana Loze u Slobodnoj Dalmaciji možete pročitati [OVDJE](#)

Teške klevete Valerijanovog memoranduma Srpske Pravoslavne Crkve (od 30:00 minute nadalje) – Stjepan Lozo